

Kulturně
Informační
ZPRAVODAJ
Občanů
BRANDÝSKA

MĚSÍC | ROK
Červenec | 2024



Historie Brandýska:
Srážka vlaků v Zákolanech

5

Rozhovor:
Helena Minaříková

8

VoBrKo festival

10



Milí sousedé,

máme za sebou první polovinu prázdnin a věřím, že všichni i trochu víc času na odpočinek a zábavu. Moc mě těší Vaše velká účast na letošní letní zábavě, kterou pro nás připravila naše neúnavná Komise kultury a volnočasových aktivit a dobrovolníci, bez kterých by to opravdu nešlo. Velmi si vážím jejich práce a všem děkuji. Velmi si vážím i spolupráce obce a našich spolků. Spolky jsou nedílnou

součástí společenského, kulturního a sportovního života v obci, a proto se obec snaží jejich činnost pravidelně podporovat. Hodně úspěšných akcí spolky organizují pod svými jmény, ale já bych na tomto místě ráda poděkovala i za jejich nezištnou podporu obecních akcí ať už účastí jejich členů, nebo zápujčkou prostor, které mají od obce v nájmu. Díky všem.

Začátek léta se v Brandýsku nesl ve jménu prací na opravách silnic. Úspěšně jsme dokončili práce na opravách asfaltových povrchů místních komunikací na hořejším Brandýsku a v ulicích Do Zahrad a Postranní. Krajská správa údržby komunikací zahájila opravu ulice Pod Lesíkem, která bude dokončena v září a ukončila výběrové řízení na opravu silnice Pchery – Brandýsek. Práce budou postupovat ze směru od Pcher, takže v Brandýsku se začne až v příštím roce, ale to už vydržíme. V neposlední řadě pokračují přípravné práce na zahájení oprav asfaltových povrchů místních

komunikací v Olšanech. Stavební práce v Olšanech budou zahájeny počátkem září. Neutěšený stav komunikací v obci (krajských i těch místních) nás trápí už mnoho let a při mých předvolebních setkáních s voliči to bylo nejčastěji probírané téma. V říjnu to budou dva roky od voleb, a i když ne vše probíhá tak rychle, jak bych si přála, tak z postupu oprav silnic mám radost. Zakázka na zbývající část oprav místních komunikací bude zadána tak, aby mohly být práce zahájeny na jaře roku 2025. Žádná oprava silnice se bohužel neobejde bez nepříjemných omezení provozu a snížení komfortu nás všech. Není v silách obce poskytnout občanům náhradní parkování a podobně. Prosím Vás o trpělivost, odměnou nám všem bude příjemnější prostředí pro život.

Přeji Vám hezký zbytek léta.

Henrieta Rydlová

Krajské volby!

Kino BRANDÝSEK

Volby do zastupitelstva Středočeského kraje se budou konat v Kině

20. září 2024, pátek, 14:00 - 22:00 a 21. září 2024, sobota, 8:00 - 14:00



Povedlo se zrekonstruovat okolí pomníku 1. světové války. Ve spolupráci s vedením obce se tato oprava dokončila, i když původní záměr začal již před dvěma lety. Zároveň máme požádáno o dotaci na renovaci samotného památníku.

Komise veřejného pořádku a životního prostředí

V rámci akce „Uklidme si Brandýsek“ členové komise upravili zelený pás v centru obce. V současné chvíli už vidíme výsledek a dělá nám radost. Podobný záměr se povedl při této akci již v roce 2023 v Olšanech. Začátkem jara jsme s pomocí místních občanů dokončili zázemí pro setkávání v lokalitě Nad Vodojemem. Zapojili se pracovníci údržby obce, brigádníci i členové komise. Před prázdninami byla dokončena oprava zdi u zastávky „Brandýsek, škola“. Zastávka byla renovována při loňské akci a oprava zdi byla dalším krokem. Nyní proběhlo obnovení nátěru železné konstrukce i dřevěných částí. Do budoucna bychom rádi rozšířili zázemí o další mobiliář.



Petra Somrová



Zvonička na návsi je prvním projektem, který byl realizován a financován z participativního rozpočtu obce Brandýsek.



Na několik míst v obci byl rozmístěn nově nakoupený mobiliář vyrobený z recyklovaného textilu.



Bylo realizováno oplocení fotbalového hřiště v Olšanech. Jedná se o provizorní řešení, jelikož rekonstrukce Švermovské ulice je plánována až na rok 2026. Dále jsme instalovali oplocení parku na hořejším Brandýsku.

Pasování prvňáčků na čtenáře



Ve středu 26. 6. 2024 se rok s rokem sešel a my jsme opět pasovali novou skupinu prvňáčků na čtenáře. V květnu tomu předcházela beseda v naší knihovně, kde se děti seznámily s pravidly knihovny, ale hlavně s možnostmi četby knih všech žánrů. Někteří prvňáčci zde nebyli poprvé a rádi se o své zážitky s knihami podělili s ostatními. Při příležitosti pasování spolupracuje místní knihovna se ZŠ Brandýsek za podpory OÚ Brandýsek. Noví čtenáři získávají diplom čtenáře, knihu a průkazku do knihovny na jeden rok zdarma. Naše knihovna se tedy těší na nové čtenáře a doufá, že se budou pravidelně a rádi vracet.

Irena Pohůtková, knihovnice

KOMISE KULTURY A VOLNOČASOVÝCH AKTIVIT

Na sobotu 1. června jsme měli pro naše malé občany připravený dětský den. Vymysleli jsme řadu tradičních i méně obvyklých disciplín, připravili zajímavé odměny. Jenže už týden dopředu nás začalo strašit počasí, které zrovna na sobotu slibovalo celodenní déšť. Doufali jsme, že se předpověď ještě změní, ale jak se blížil konec týdne, naděje se čím dál více rozpouštěly. Ačkoliv jsme čekali opravdu skoro do poslední chvíle, v pátek odpoledne jsme museli učinit rozhodnutí, že dětský den rušíme. Zpětně můžeme s klidným srdcem říct, že to bylo správné rozhodnutí, protože v tom lijáku, který se nakonec v sobotu přihnal, by asi jen málokdo vytáhl paty z domu. Protože jsme ale samozřejmě nechtěli, aby děti o svůj den, a hlavně o přichystané odměny, přišly, rozhodli jsme se program částečně přesunout na další plánovanou červnovou akci. Tou byl Brandýský piknik, který proběhl 22. června a ze kterého se vlastně díky zařazení „dětského dne“ stal takový příjemný rodinný den. Děti si zasoutěžily, za splnění disciplín získaly brčka, která pak v obchůdku směnily za nejrůznější věci – od dobrot po plyšáky. A rodiče? Ti si mohli dopřát jídlo a pití ve stánku u Ingiho, v klidu si posedět a popovídat si se známými. Proběhl dokonce i malý sousedský raut, na kterém byla možnost ochutnat, co ostatní přinesli. Příjemné sobotní odpoledne doplnilo i počasí, které tentokrát vyšlo na jedničku. Ačkoliv ráno se ještě zdálo, že bude chladno, sluníčko přesně včas ukázalo svou sílu a naladilo všechny na blížící se prázdniny. Tedy, my jsme s tím laděním letní nálady vlastně začali už na konci května, při poslední předprázdninové diskotéce. Ta se totiž nesla v havajském rytmu, prodchnutá plážovými hity a letními drinky.



I na letošní léto jsme vymysleli jednu kulturní akci, aby na Brandýsku nebylo celé dva měsíce, jak se lidově říká „mrтво“.

A protože letní počasí vybízí k tomu být venku, rozhodli jsme se tentokrát pro letní zábavu. Datum jsme delší dobu zvažovali, abychom se vyhnuli oblíbeným dovolenkovým termínům, a nakonec jsme se dohodli na 20. červenci. Ukázalo se ale, že ať se plánuje termín letní akce sebelepší, nikdy není jisté, že se nakonec nesejde s dovolenou některého ze členů komise. A tak se stalo, že v Brandýsku v den akce zůstala jen polovina členů „kultury“. Nejdřív jsme byli zoufalí, jak to všechno organizačně, ale i pracovně zvládneme... Naštěstí se ukázalo, že v naší obci žije spousta skvělých lidí, kteří ochotně a zcela nezištně přiloží ruku k dílu všude, kde je potřeba. Když už to vypadalo, že jsou všechny problémy zažehnány, museli jsme se vypořádat ještě s jednou nepříjemností. Tou byly negativní komentáře ohledně hluku, které se den před zábavou začaly objevovat na Facebooku. Mrzí nás, že se diskuze pod naším příspěvkem takto vyrohčila. Coby kulturní komise se snažíme pořádat akce pro všechny věkové kategorie, aby měli lidé kde strávit příjemný čas,

a rozhodně nechceme nikomu znepříjemňovat život. Snažíme se být vždy co nejvíce ohleduplní k okolí. Bohužel jsme si vědomi toho, že se nikdy nezavděčíme všem, ať se budeme snažit sebevíc. Naštěstí se nám také dostalo jak na Facebooku, tak potom i přímo na akci podpory od velké řady lidí, mimo jiné i z dotčené oblasti. Všem za ni moc děkujeme a jsme rádi, že si naše akce užíváte. Teď už ale zpět k samotné zábavě. Ačkoliv jsme se báli, aby účast vzhledem k dovoleným nebyla nízká, naše obavy byly zbytečné. Lidé přicházeli v průběhu celého večera a nakonec se jich na vodárně objevilo více než 150! Povíдалo se, tančilo, zpívalo a zkrátka užívalo krásného letního večera. Hudební produkci nám tentokrát zajistila kapela Ikaros, na kterou všichni přítomní pěli jen samé chvály. O jejich umu svědčí i to, že obyvatelé přílehlých domů vyšli na své terasy a jejich hudbu si užívali celým tělem. Moc kapele děkujeme, že u nás zahrála. Poděkování patří ale mnoha dalším lidem.



Především bychom chtěli poděkovat všem dobrovolníkům, kteří nám celou tuhle akci pomohli připravit, zvládnout a pak zase uklidit. Té pomoci si moc vážíme.

Moc děkujeme také „našemu“ Ingimu, který zajistil veškeré občerstvení a který se během večera prakticky nezastavil. Dále chceme poděkovat Hakim security, kteří nám pomohli hlídat bezpečnost. No a na závěr samozřejmě děkujeme všem, kteří dorazili na vodárnu. Jsme moc rádi, že chodíte a že nám dáváte pozitivní zpětnou vazbu.

Užívejte prázdniny a těšíme se na Vás na některé další kulturní akci.



Kamila Mertlová

HISTORIE BRANDÝSKA A OKOLÍ

TRAGICKÁ SRÁŽKA VLAKŮ V ZÁKOLANECH



Letos v lednu tomu bylo 60 let, co došlo v Zákolanech ke srážce vlaků s tragickými následky.

Špatně provedená kontrola způsobila spolu s mrazivým počasím před půl stoletím vlakové neštěstí v Zákolanech. Neovladatelný nákladní vlak narazil před 60 lety, 25. ledna 1964, do osobní soupravy stojící v zákolanské stanici. Výsledkem bylo 14 mrtvých, 18 zraněných a 36 zcela zdemolovaných vagonů. Tu lednovou sobotu ráno mrzlo, až praštělo. Dozorčí provozu připravoval ve stanici Kladno-Dubí k odjezdu nákladní vlak směrem do Kralup nad Vltavou. Pověřil vlakovou četou, aby provedla odmrazení

jednotlivých vozů a přezkoušení tlaku v brzdách. Přestože pracovníci neměli potřebné zkoušky, vlak byl „zkontrolován“ a vypraven na trať. S osobním vlakem se měl křížovat v Zákolanech. Již cestou se ale zjistilo, že soupravu nelze ovládat. Její rychlost se stále zvyšovala a nešlo ji přibrzdit. Ve všech stanicích dostával strojvůdce příkaz: „Stůj, zastavte všemi prostředky!“ Tento neovladatelný vlak takto profrčel i Brandýskem.

Chybějící zkoušky i zkušenosti měly za následek, že železničáři nepoužili všechny způsoby, jak nákladní vlak zastavit. „Záchrannou brzdu, jelikož byla zaplombovaná, nepoužili. Když strojvedoucí zpozoroval před sebou lokomotivu osobního vlaku, z lokomotivy vyskočil,“ píše se v policejním protokolu. Hned nato se vlaky střetly. První vagon osobního vlaku byl zcela rozdrčen. Škoda činila více než dva miliony korun, přičemž zcela rozbito bylo 36 vozů, částečně poškozeno 8, silně byly poškozeny 2 lokomotivy, zničena byla výhybka, 100 metrů kolejí a zabezpečovací zařízení.

A jak nehodu viděli očití svědci?

„Dodnes tam vidím ty popadané vagony a rozsypané ingoty (kovové polotovary obvykle ve tvaru hranolu určené k dalšímu zpracování) v potoce pod tratí. Stále nechápu, že ten náraz byl tak obrovský, že je vymrštil až tam,“ vzpomíná Hana Součková, jedna z pamětnic. Jako dobrovolnici Československého červeného kříže ji tehdy povolali na pomoc zraněným. V práci všeho nechala a utíkala na nádraží. „Sama jsem tam přišla o bývalou spolužačku. Někteří přeživší byli v takovém šoku, že ani nevěděli, jak se jmenují,“ uvádí Součková.

Jiný pamětník, tehdy čtrnáctiletý Vladimír Černý, musel kvůli nehodě jít sedm kilometrů ze základní školy v Kralupech nad Vltavou pěšky. Doprava na trati byla přerušena. Když přišel do Zákolan, i on spatřil následky tragického neštěstí.

„Ingoty se rozlétaly až do vzdálenosti třiceti metrů. Viděl jsem tehdy například i lidskou nohu. Na místo později dokonce přijel i tehdejší ministr dopravy Alois Indra. Vyšetřovalo se i v noci. Svítily si na to z aut obrovskými vojenskými světlomety,“ popisuje Černý.

Pět ze čtrnácti mrtvých bylo přímo ze Zákolan. „Bylo to strašné. Maminka se zhroutila. Když mi ukázali tělo otce, nemohl jsem

ho vůbec poznat. Vlastně jen podle hodinek,“ sdělil při výročí padesáti let od tragédie v roce 2014 Jiří Vašítko, jeden z pozůstalých.



Nejtragičtější srážkou dvou vlaků v českých zemích zůstává srážka osobního a motorového vlaku v listopadu 1960 u obce Stěblová na Pardubicku. Nehoda si vyžádala 118 obětí. Druhým nejhorším neštěstím byla srážka rychlíku a osobního vlaku u stanice Šakvice na trati Brno-Břeclav v prosinci 1953, kdy zahynulo 103 lidí. Neštěstí v Zákolanech je z hlediska obětí sedmým v historii.

Josef Řemínek, kronikář

SOCIÁLNĚ ŠKOLSKÁ KOMISE POŘÁDÁ VÝLET



ZÁMECKÝ AREÁL

ZRUČ NAD SÁZAVOU

15. 9. 2024

odjezd od Obecního úřadu Brandýsek
v 8:00 hod.

Velký okruh (cca 60 minut)

Dospělí 280 Kč

Děti (do 5 let) zdarma

Děti (nad 6 let) 200 Kč

Studenti (do 26 let) 200 Kč

Senioři (nad 65 let) 200 Kč

Držitelé průkazu ZTP zdarma

ZÁJEMCI SE MOHOU HLÁSIT
NA EMAIL: LENKA.KORCEK@SEZNAM.CZ
NEBO NA TEL.Č. 776 763 433

 Obec
BRANDÝSEK

KLUB VOJENSKÉ HISTORIE BRANDÝSEK Z.S.

PŘIPRAVUJEME PRO VÁS

11. MILITARY

DEN

o Brandýsku

13:00 STATICKÉ UKÁZKY | 14:00 DYNAMICKÉ UKÁZKY

Vězeňská služba ČR • Ostraha Letiště Václava Havla • Policie ČR
Městská policie Kladno • Celní správa ČR • SDH Brandýsek
Modeláři Postoloprty • Ateliér Cakee – zdravotní sestry DRK • Airsoft Maťo
KVH Brandýsek a hosté - dynamická ukázka z 2. světové války
Vojenská akademie pro děti • Country & bluegrassová kapela FECHTÝŘI
a další...



START: 13:00 | VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ | OBČERSTVENÍ PO CELOU DOBU AKCE
SOBOTA, 21. ZÁŘÍ, 2024, BRANDÝSEK NA VODÁRNĚ

www.kvhbrandysek.cz

Pořádá KVH Brandýsek z.s. ve spolupráci s OÚ Brandýsek a SDH Brandýsek.

Prosíme dbejte pokynů pořadatele a nechejte své domácí mazličky doma.



TOVÁRNA
RESTAURANT



deník





HELENA MINAŘIKOVÁ

„Vzpomínám moc ráda na veřejné oslavy, lidé se sešli a dokázali tak pospolitě hezky všichni tu oslavu prožít“

PANÍ MINAŘIKOVÁ, MOC NÁS ZAJÍMÁ VÁŠ ŽIVOT NA BRANDÝSKU, JAKÝ SI HO VY PAMATUJETE?

Jsem tady, co jsem na světě. Sice jsem se narodila ve Cvrčovicích na kopci, ale byl mi rok a půl, když jsme se přestěhovali do našeho domu. Jaké mám zážitky? Na Brandýsku nebyl místní rozhlas, to je pochopitelné, byl rok 1935. Chodil policajt v tmavomodré uniformě s červeným lemováním, policejní přilbou a s pendrekem u pasu. Všechny nehody, všechno vyřídil. Pořád cestoval, chodil obcí a jak něco viděl, šup a bylo vyřízeno. My děti, jak jsme ho viděly, tak jsme šly do pozoru, byl strach. On chodil vyhlášovat vyhlášku obecního úřadu s takovým malým bubínkem u pasu, vždy zabubnoval, lidé se seběhli a četl, co se děje. Treba čtli: „Počítejte s tím, že odpoledne mezi druhou a čtvrtou hodinou potáhnou obcí cikáni. Nechte děti doma, hlídejte si majetek.“ (usmívá se). Fungovalo to takovým způsobem, dnes by se to považovalo za rasismus.

TO JE NEUVĚŘITELNÉ...

Ano, to je ještě do roku 1939, za první republiky. Když potom šel vyhubovat mobilizaci, tak to bylo velké pozdvižení. To mi už bylo skoro 6 let, už jsem vnímala, že je to nějaká změna a není to nic pozitivního. Nastoupila jsem do školy, toho roku 1939, nad vstupem už byl kříž, už tam vedle tabule nevisel císař pán, ale Hitler. Od 3. třídy byla němčina, což mně nevaďilo, u nás doma se mluvilo německy, francouzsky. V zeměpisu se učilo jen o Protektorátu Čechy a Morava a o Německé říši. Neznali jsme nic z okolního světa. Jen z vyprávění z domu, to člověk slyšel, že existuje něco jiného, než co se mu vypráví ve škole. Škola tenkrát ještě nebyla koedukovaná, tady byla obecná škola chlapecká a obecná škola dívčí.

A KDE TO TU BYLO?

Jak je ta první velká budova školy, tam byla chlapecká škola. Díky dolu Michael byl přírůstek obyvatel. Lidé se nastěhovali a stavěli si domečky, tak byl přibytěk dětí. Za Protektorátu se zrušilo gymnasium i všechny obchodní školy, takže bylo hodně dětí. Ale to bylo ještě před okupací. Jeden ze sedláků prodal za levno pozemek mezi obecním úřadem a budovou chlapecké školy a začala se stavět škola dívčí.

A KAM DO TÉ DOBY CHODILY DÍVKY?

Já osobně i na zpověď, přijímání a náboženství chodila do Vrapic. Naše území nemělo nikdy za majitele žádnou šlechtu. Patřilo Pražské církevní komunikaci a ti rozhodli, kam kterou obec přiřadí. Chvilí jsme patřili pod Dubí, chvíli pod Buštěhrad, chvíli dokonce do Kolče. Jenomže pan farář měl farnost ve Pcherách a v Kolči. Už byl starší a nestíhal to, bylo to nad jeho síly, aby chodil z jedné mše na druhou takovou dálku. Dřív bývalo metr a půl sněhu, žádné cesty, chodilo se po mezích. Potom znovu vysvětili kostel sv. Martina ve Vrapicích a my jsme patřili pod Vrapice. Hitler ale zařídil jiný systém školství, byly 4 třídy školy obecné a 4 měšťanky. Ta u nás na Brandýsku nebyla. Takže ten, kdo měl dobrý prospěch, dělal zkoušky do měšťanky a ta byla ve Hnidousích. A tam jsem chodila já. Když skončila květnová revoluce, osvobození, tak jsme chodili v roce 1945 už do školy jen pro úkoly. Ty nám zadali, my je museli vypracovat a jít. Kromě jiného jsme přišli do školy, museli jsme vyndat učení do lavice a šli jsme do polí k lesu k Poldi a sbírali jsme staniolové proužky, které letadla Američanů vypouštěla, aby přerušila kontakt s fašismem, s německou armádou. My jsme to po jednom proužku sbírali. Jednou se stalo, že jsme byli poblíž kladenského vodojemu u lese sbírat a byl velký nálet na Poldovku. To byla strašná hrůza, která ve mně zanechala následky. Teď, když je první středa v měsíci, zavírám v poledne okna.

CO JSTE V TĚCH POLÍCH ZA ZNĚNÍ SIRÉN DĚLALI?

Všichni dospělí, tedy dvě paní učitelky, co byly s námi, nám daly příkaz lehnout si na zem. Jenže některá děvčata propadla hysterii, řvala tam. Ale Vám se promítá hlavou film. Jestli tu umíru, co ti moji rodiče. A naopak, jestli přijdu domů a bude rozbombardováno, co si počnu? Byly to hrozné nervy, ta válka. Nechtěla bych jí ani za nic. Potravin byly na lístky, měli jsme osminu litru mléka na den přiděl. Maminka chodila na konec ulice kupovat kozí mléko, proto ho dodnes nemůžu pít. (smích)

NO VIDĚTE A MY SE K NĚMU VRACÍME, JAK JE ZDRAVÉ.

Ano, ano. Potravin moc nebylo, někdo choval prase, husy, kachny nebo králíky. Někdo měl prasata dokonce dvě. Jedno zabíjel na černo a z druhého musel odevzdávat kůži a podle váhy i sádlo státu. My jsme nikdy neměli prase ani kozu. Měli jsme husu, slepice, kachny, ty jsme museli honit do strouhy vykoupat. To byla jediná možnost, kde se vykoupat. V tom potůčku. V Olšanech byl rybník. Tam, kde jsou dnes zahrádky, tak nad nimi je takový park, a to býval rybník. Jenomže tam chodili sedláci brodit koně. Žily tam veškeré husy z Olšan. Ráno je vypustili ven a ony se večer vrátily domů samy. Děti byly od malička zvyklé se tam koupat, já jen jednou v životě, to už bylo po válce a bylo mi 14 let. My chodili spíš do strouhy, to byla čistá pramenitá voda. Je to Hnidouský potok pramenící kousek nad urnovým hájem v Hnidousech, pak tekl dolů do Hnidous a tam se stékal s jiným potokem a v údolí se to stékalo a Hnidousy si tam udělaly koupaliště. Tam jsme jezдили s bratrem přes Čabárnu na kole se koupat.

KDY SE ZRUŠIL RYBNÍK V OLŠANECH?

Ten se zrušil někdy v 50., nebo v 60. letech. To se dělala meliorace potoka, oni to natáhli mimo rybník. Potok dřív tekl přímo do rybníku, pak se to udělalo za hříštěm až ke kinu a bylo po legraci. Do potoka vtékalo velké množství podzemní vody z dolu Ronna a Kréta (Theodor, pozn. redakce). Pod kopcem ze Švermova, jak jsou topoly, tak tam byla udělaná tzv. vantroka. Když se vybudoval rybník na Čabárně a Ronnovka přestala těžit, tak tam bylo málo vody a museli navrtávat rybníky, aby zůstaly. V zimě rybník na Čabárně zamrzal a my tam chodili bruslit, ale omladina tu strouhu na zimu vždy prokopala a za kinem nechala zaplavit louku, když byly velké mrazy, tak se na bruslích jelo až na Čabárnu a za tmy zpátky domů. V zimě jsme chodili saňkovat, lyže měl málokdo.

VY JSTE ŘÍKALA, ŽE JSTE SE SEM PŘESTĚHOVALA, KDYŽ JSTE BYLA MALÍČKÁ. VÁS NIKDY NENAPADLO OPUSTIT BRANDÝSEK?

Byl komunismus, nebo socialismus, nevím, jak to nazvat. V první řadě je moje sestřenice kolaborantka. Já jsem povinnou školu končila v roce 1947/48. Bratr byl o 4 roky starší, maturoval s výborným prospěchem a udělal zkoušky na vysokou školu a dostal se. Já už ale nikam. Maminka i tatínek byli velcí sokolové a to se soudruhům nelíbilo. Sokol byl národnostní, to byli jedni z prvních vlastenců. Když přeskočím, je mi moc líto, že místní kulturní středisko je Kino a ne Kino Sokol.

JAK TO?

To si postavili sokolové. Můj děda pochází ze Cvrčovic a byl tady zakladatelem Sokola Cvrčovice. Sokol se rozjel a byl tu pan doktor Šašek, který, když skončil důl Michael, tak ten důl Michael koupil a všechny objekty. Tam byly takové jako první pomoc, budovy u nádraží, u silnice k nádraží. Z toho se pak udělalo dětské středisko, gynekologie, zubař. Všechno mu to vzali. Patřila mu i cihelna Svinařov, na které hodně vydělal. Přidali se k němu ještě dva a to byli tři sponzoři, co Sokol podporovali. Sokolové přišli z práce, najedli se a šli stavět. Začalo se v roce 1923/24 a v roce 1925 už bylo kino v provozu. Vedle kina, jak je to volné prostranství, to celé sokolové koupili a tam se měla stavět tělocvična. Ta tehdy byla v restauraci U Nečů, to je místo dnešní školní tělocvičny. Tam bylo i jeviště. Herci se chystali ve chlívku na dvoře nebo v kůlně a chodili po schodech na jeviště. Občané chodili restauraci. Restauraci se prošlo kolem výčepu, tam se sedělo, vešlo se do malé místnosti, to bývala nářadovna, kde měli sokolové nářadí, a pak se teprve vešlo do sálu, kde bylo vyvýšené jeviště. Tam Sokol hrál divadlo, dělal besedy, přednášky...

TO JE ÚPLNĚ JINÝ BRANDÝSEK...

To byl Brandýsek pospolitý. A ne rozešťvaný. Byl tady Junák, Sokol, DTJ, ale když bylo potřeba, šli všichni a nikdo nikomu nic nevyčítal, nenadával. Nepamatuji, že by někdo ohrnoval nos.

ABYCHOM SE VRÁTILI K TOMU KINU...

Bylo po sametové revoluci a najednou si nějaký

pán vzpomněl, že je vnukem paní Štípkové a že kino patří jemu. Že měla paní Štípková koncesí a on si vyžadoval kino zpátky. Tehdejší paní starostka nebyla místní a nevěděla o tom nic. Štěstí bylo, že jsem u toho také byla. Paní Štípková měla tehdy licenci jen na promítání a promítala v hospodě U Štípků, to je ta rohová na křížovce. Tam každou sobotu odpoledne a neděli večer promítali. A protože sokolové investovali do pozemku a do stavby kina a neměli peníze, licenci na promítání si od ní jen pronajímali. Takže tím pádem zůstalo kino Brandýsku. To tehdy nikdo nevěděl, ale můj otec tam dělal prvního promítače.

Já tam chodila s babičkou, měly jsme lóži u kamen, aby babičce nebyla zima. To se tehdy v kině ještě topilo, najednou v nejlepším se otevřela dvířka a sypali uhlí (směje se). Filmy byly němé, jen se u nich hrálo na klavír. Když ve válce film zrušili a nesmělo se promítat, byl tu jistý pan Zvěřina, který pracoval na dráze a měl vlastní divadelní scénu. Jenže tehdy nesmělo divadlo hrát, nesměly být žádné skupiny. On hrál tedy sám a hrál nám pro děti Kašpárka, vždy se nalíčil a hrou nám stále připomínal, kdo jsme, že jsme Češi.

PANÍ MINAŘIKOVÁ, A JAK JSTE SE DOSTALA K UČENÍ?

Úplně čistou náhodou. Maminka byla v domácnosti, tatínek nám zemřel v roce 1951 a bratr byl na vysoké škole. Mě tehdy nikam nevzali, akorát tu byla sociálně zdravotní škola na Kladně, tak jsem chodila tam. Když jsem tam byla druhým rokem, přišla jsem domů ze školy a maminka nikde. Bála jsem se, co se stalo a najednou se maminka vrátila domů, byla svátečně nastrojena a oznámila mi, že od září začnu chodit do Prahy na pedagogické gymnasium. To bylo mé štěstí. Oni aby pedágk uživil, tak bylo povinností z každé třídy pražských gymnasií navrhnout dva žáky. Nikdo

tam nechtěl, měli už rozstudované klasické gymnasium, tak se losovalo, kdo půjde.

JAK DLOUHO JSTE NA BRANDÝSKU UČILA?

Asi 23 let, ale celkem 45 let.

A KDE JSTE JEŠTĚ UČILA?

Začala jsem Slaný, Koleč, Brandýsek a jako důchodce pak na Kladně. Vozila jsem na Kladno dceři děti. Jezdila jsem sem tam, tak jsem si řekla, že se přihlásím a půjdu učit. Do důchodu jsem šla v 55, ale učila jsem až do 70 let a pořád mě to bavilo. Než jsem šla za Vámi, vytáhla jsem si krabici, že ji proberu a vyháším. Otevřela jsem ji a našla jsem vzkazy: „paní učitelko, pozdrav z tábora...“, všechno to mám schované. Dnes ty děti některé ani nežijí. První má psychická katastrofa byla, když o Velikonocích zemřel můj žák tím, že spadl tatínkovi pod traktor. To mě zasáhlo stejně, jako by mi zemřelo moje dítě. Já s dětmi problém nikdy neměla. Já ani o údajně nezvladatelných dětech nevěděla, bylo důležité je dobře zaměstnat.

VY JSTE MĚLA NĚJAKOU SPECIALIZACI, NEBO JSTE UČILA VŠECHNO?

Já učila první stupeň, ale protože v první třídě bylo málo hodin, dobírala jsem i druhý stupeň. Když se mi narodila druhá dcera, chtěla jsem se vrátit učit, až jí bude 6 let, ale přišel ředitel a nalákal mě. On věděl, že já to všechno odpracuji. Jeden ze vzkazů, co jsem našla, psal:

„Paní učitelko, mám Vás rád. Děkuji za všechno, co jste mě naučila.“ A to byl vzkaz od problémového žáka, kterého ostatní odstrkovali. To mě dojalo.

CO ŘÍKÁTE NA DNEŠNÍ DOBU? TO SROVNÁNÍ ZA TA LÉTA, VY JSTE ZAŽILA

ÚPLNĚ VŠECHNO.

To říkám já, všechny režimy jsem zažila, ale takový zmatek a takové vyhlídky, jako jsou teď, nikomu nepřeji a mám z toho strach.

NA CO NEJRADEJI VZPOMÍNÁTE?

Vzpomínám moc ráda na veřejné oslavy, lidé se sešli a dokázali tak pospolitě hezky všichni tu oslavu prožít, zazpívat si hymnu, u které já i dnes brečím. To cvičení v kolektivu, chodily jsme jako žačky, dorostenky... musely jsme být ukázněné. Mléko, máslo, tvaroh, podmáslí vozil mlékař ponikem ze Cvrčovic. Rohlíky vozil pekař. Podle peněz v košíčku na okně poznal, kolik jich má dát a v 6 ráno jsme měli čerstvé rohlíky. To byl život úplně jiný. Chodili většinou Slováci drátovat a letovat staré hrnce a poklice. Když praskla kamenná mísa, on to zadržoval. Takhle chodili po domech. Lidé si uvědomovali, že každá práce je důležitá a nutná. Neopovrhovali, že jen kope výkop. Každý každého pozdravil, požádal a poděkoval. Dnes když je někdo slušný, tak mi řekne „Dobře“, tak já odpovídám „den“ (usmívá se). Je to taková neucta k přírodě, člověku a práci, žije se velmi kvapný život. Lidé neumějí žít.

NA ZÁVĚR BYCHOM SE ZEPTALI, JAK SE VÁM TU ŽIJE AKTUÁLNĚ?

Je tu hezká příroda, mně nic nechybí. Já se hladím s kytičkama, mám vždy radost, když něco nového rozkvetne. Já místní drby neznám. Jezdila jsem odtud hodně do Prahy za kulturou, ale teď mě to moc netáhne. Ještě tak možná klasická hudba mě baví, ale už se těžko vracím v noci domů. Tak teď poslouchám radia, na Vltavě, jen mě štve, hodně pouští modernu. (usmívá se)

DĚKUJEME ZA ROZHOVOR.

Lucie Nejedlá, Lenka Korček

FECHTÝŘI 50 + 1

Po loňské oslavě 50 let společného muzicírování jsme si řekli, že nebudeme čekat dalších pět let na 55. výročí, ale že se budeme chtít s Vámi, těmi, kteří nám fandí a kterým se to, co děláme, trochu líbí, potkávat alespoň jednou za rok.

A také pociťujeme jakýsi dluh vůči Vám, kteří jste byli v loňském roce na našem výročním koncertě. Dluhem myslíme skupinu PABĚRKY s Marko Čermákem. Paběrky sice zahrály, ale bez legendárního banjisty Marko Čermáka, který těsně před koncertem onemocněl.

Přijďte tedy 19. 10. 2024 v 16 hodin do místního kina na koncert „FECHTÝŘI 50 + 1“ a jejich hosty skupinu PABĚRKY s Marko Čermákem.

Akce se koná pod záštitou sociální a školské komise obce Brandýsek.

FECHTÝŘI



Obec
BRANDÝSEK

DRUHÝ ROČNÍK VOBRKO FESTIVALU



V sobotu 15. června se v areálu bývalé vodárny uskutečnil druhý ročník hudebního festivalu VoBrKo. Festival pořádá spolek Brandýsek Olšany. Přípravy na druhý ročník začaly již na podzim loňského roku. Zásadní změnou bylo ukončení hudební produkce o půlnoci a širší pořadatelský tým, tentokrát již z řad členů spolku. Jsme velice rádi, že vše proběhlo v pořádku, bez jediného incidentu a dle našich představ. Předpověď počasí nás do poslední chvíle nechávala v nejistotě, ale i přes pár dopoledních kapek proběhla akce „za sucha“.

V průběhu odpoledne a večera se na podiu vystříдалo 7 kapel. Jsme moc rádi, že naše pozvání přijaly kapely Kapišto, Rumble Ansamble, Apple Juice, Volant, E.O.S. a Purplemania. Chybět samozřejmě nemohli 4/5 pořadatelů s kapelou Propan-Butan.

Všem zúčastněným kapelám děkujeme za skvělé vystoupení. O profesionální ozvučení se opět postaralo KS audio v čele s Pavlem Kovaříkem. Požární a zdravotní dozor zajišťovali Hasiči Buštěhrad. Na pořádek dohlíželi skvělí chlapi z Hakim security. Letos Vás na Vodárnu přišlo více než 250, děkujeme Vám za to, že

jsste byli součástí téhle akce, bez Vás by to nešlo. Těší nás i účast dětí, proto jsme pozvali i malování na obličej DVĚ ESA, na náš festival jsme pozvali i našeho kamaráda, profesionálního barbera Ediho, což se na hudebních festivalech moc nevidí. Občerstvení zajišťoval všem známý Jirka „ingji“ Vaněk a kavárna Ježkovy Voči. Děkujeme KVH Brandýsek za poskytnutí zázemí. Za fotografie děkujeme Kristiánovi. Díky všem, kteří nám s organizací a průběhem festivalu pomáhali a v neposlední řadě děkujeme všem sponzorům, partnerům a obci Brandýsek, díky kterým jsme mohli VoBrKo festival uspořádat:

DĚKUJEME

 **Obec BRANDÝSEK**



OBEC BRANDÝSEK

Mobilní jeviště s.r.o.

Obec Cvrčovice

VS PETROL s.r.o.

Sťahování a vyklízení

PAFCO stavební s.r.o.

Okenní-stavební s.r.o.

MOTO ROBERT

Slezák autoservis

Fishka VDZ

ZZ Autotechnik s.r.o.

RS maso CZ s.r.o.

NorWit s.r.o.

Stejskal - Kovovýroba a zámečnictví

CVRČOVICKÁ PEKÁRNA s.r.o.

BERNARDKLIMA.cz

Cargo Uhy s.r.o.

Obec Třebusice

Studna servis

TEN MEDIA s.r.o.

TOP ZNAK

Waf-Waf Group s.r.o.

IPPOS Bohemia

Eagle Safety

výškové práce GÖBL

JAN ŠILHÁN

BAGR TAXI

ČESKÉ MOBILNÍ TOALETY

Vaše KLADNO RELAX rádio



HASIČI BRANDÝSEK



Jednotka SDH Brandýsek byla za první polovinu roku 2024 povolána k 25 událostem. V 17 případech se jednalo o požár, 6x o technickou pomoc a 2x o záchranu osob. Z celkového počtu byl ve dvou případech zásah vyhodnocen jako planý poplach a dvakrát se jednalo o taktické či prověřovací cvičení. Ve čtyřech případech jednotka nevyjela. Desetkrát se jednalo o zásah v katastru obce Brandýsek.

I nadále se naši členové vzdělávají, v průběhu jara se naše řady rozšířily o dva nové velitele družstva. Jednotka má aktuálně 20 členů. Z toho je 10 strojníků a 6 velitelů. Někteří členové jsou dokonce 2 v 1, tedy velitelé a strojníci. Téměř všichni členové hasičské jednotky navíc mají školení obsluhy motorové pily

či školení nositele dýchací techniky, bez kterého už si činnost jednotky u zásahu lze jen těžko představit.

Další významný krok k uvedení našeho druhého zásahového automobilu CAS K 25 LIAZ do provozu je splněn – vozidlo úspěšně prošlo STK. Zbývá dodělat pár drobností, strojníci nyní absolvují kondiční jízdy a seznámí se s obsluhou vozidla a věříme, že na podzim naše druhé zásahové vozidlo zařadíme „do výjezdu“.



Více informací o činnosti sboru a jednotky zobrazíte pomocí QR kódů



Jak probíhá výjezd dobrovolné jednotky?

Naše jednotka využívá svolávací systém FIREPORT, což je moderní aplikace, která poskytne členům jednotky všechny potřebné informace, jako je typ a popis události, místo zásahu, určená technika, nebo ostatní jednotky, které jsou k zásahu také povolány. Neméně důležitou funkcí aplikace je potvrzení účasti, velitel družstva tak během pár vteřin ví, který člen jednotky se dostaví na zbrojnici. Po vyhlášení poplachu se členové jednotky musí v co nejkratším čase dostavit na hasičskou zbrojnici, vyběhnout pár schodů a obléknout si zásahový oděv, obuv a přilbu, dále se vybavit ruční svítilnou a radiostanicí. V průběhu oblékání máme díky obrazovce a reproduktorům možnost poslechnout si obsah příkazu k výjezdu a zjistit, kdo potvrdil účast. Velitel družstva navíc musí vzít tablet, prostřednictvím kterého komunikuje s operačním střediskem profesionálních hasičů. Poté se všichni členové přesunou do garáže a vyjíždí k zásahu. To vše bez ohledu na čas, roční období nebo činnost, kterou právě členové ve svém volném čase vykonávají.

Za prvních šest měsíců roku 2024 naše jednotka vyjížděla průměrně během 6 minut. Jednotka SDH Brandýsek je zařazena do kategorie JPO III/1, což znamená, že vyjíždíme i mimo katastr obce Brandýsek ve zmenšeném početním stavu 1 + 3 (velitel + strojník a dva hasiči) s časem výjezdu do 10 minut.

David Korecký

8. ročník Brandýského krosu



19. května se uskutečnil již 8. ročník tradičního Brandýského krosu. Zúčastnilo se 140 závodníků všech věkových kategorií. Prvenství v hlavním závodě s časem 14:26 obhájil loňský vítěz Matyáš Kruml ze Cvrčovic. Nejrychlejší ženou tohoto ročníku byla Jana Kozelková z Kamenného Mostu. Všem závodníkům gratulujeme ke sportovním výkonům. Děkujeme našim sponzorům, dobrovolníkům a v neposlední řadě fanouškům za skvělou atmosféru.

Fotografie zobrazíte prostřednictvím QR kódu.



za pořadatele Václav Somr



Fotbalová sezona 2023/24 je minulostí. Pokusíme se ji trochu zrekapitulovat z pohledu všech našich týmů FK Brandýsek.

A-tým

Mužský „první tým“ hrající okresní přebor byl v posledních letech zvyklý hrát ve vyšších patrech tabulky, což se tento rok tak nezadařilo. Vinou kolísavých výkonů už v podzimní části, kde okupoval 7. místo, se v jarní části dostal dokonce tým do blízkosti sestupových vod, když po restrukturalizaci krajských soutěží z okresního přeboru tento rok sestupovala celkem čtyři mužstva. Naštěstí díky zlepšeným výkonům z posledních zápasů sezony a zvládnutí posledního domácího zápasu o bytí/nebytí v soutěži s Kablo Kladno (3 : 0) bude hrát A-tým nejvyšší okresní soutěž i na podzim. Věříme, že tým dosáhne na více než 10. místo, hráčský kádr na to určitě má.

B-tým

Rezervní mužstvo, které tvoří zejména hráči 35+ doplnění nadějnými dorostenci, plnilo svoji roli v průběhu ročníku obstojně. Po nepříliš vydařeném podzimu šly výkony týmu nahoru a v jarní části zaznamenalo mužstvo pouhé dvě prohry v základní hrací době, jinak z každého zápasu si odnášelo bodový zisk. Sice nenavázalo na vítězství v soutěži IV. třídy z minulého roku, ale i 5. místo je považováno za uspokojivé. Velkým pozitivem je, že v průběhu sezony dostávali větší šance se do týmu dostávat mladí dorostenci, čímž získávali zkušenosti s dospělým fotbalem, na což bychom chtěli navazovat i v dalších sezonách B-týmu.

Dorost

Svoji první sezonu obrozeného dorostu máme za sebou a můžeme ji hodnotit jenom pozitivy. Během celého roku se ve společném týmu dorostu FK Brandýsek/Baník Švermov tvořila ta pravá fotbalová parta a šíře kádrů se pohybovala až do 20 členů. Díky tomu mohlo trenérské duo Grubner – Zeman dorostence fotbalově posouvat po celý rok. Tím, že navíc tým byl věkovým průměrem jedním z nejmladších v soutěži okresního přeboru Kladenska/Rakovnicka, je 6. místo v soutěži příslibem do budoucí sezony, protože letošní dorostenecký tým opouští pouze dva hráči „přestupující“ do mužské kategorie.

Starší žáci

Další sdružený tým Brandýska a Švermova byl ve starších žácích v soutěži 1. A třídy. Po nešťastné podzimní sezoně, kdy skoro všechny zápasy, které tým prohrál, skončily z velké části o jednu branku, došlo navíc v zimním období k oslabení týmu, kdy mužstvo opustili 3 hráči základní sestavy, kteří odešli do vyšších soutěží. Jarní část potkala tým ve velkém útlumu, kdy se slavilo pouze jedno jediné vítězství, což znamenalo konečné 12. místo, které nakonec stačilo na záchranu v krajské soutěži na další ročník.

Přípravky

Nejmladší část brandýského fotbalu zatím soutěž nehrála a pouze sbírala zkušenosti po celý rok po turnajích. Po květnovém domácím „turnaji osvobození“ čekal tým mladší přípravky náročný červnový turnaj na Karlštejně, kde za silné účasti Bohemians Praha, Baníku Most či AFK Loděnice vybojovali naši hráči konečné 7. místo. Věříme, že i takové náročné zápasy se silnými týmy, jakými byli naši soupeři, hráče řádně prověřily a ukázaly nám, v čem všem se můžeme zlepšovat.



Více se nám dařilo na posledním turnaji sezony ve Stehelčevsi hraném 22. června, kde mladší přípravka brala bronzové medaile za 3. místo ve své kategorii. Ještě většího úspěchu dosáhla minipřípravka ročník 2017, která celý turnaj své kategorie vyhrála, když zvítězila ve všech svých zápasech. Navíc naše minipřípravka brala i ostatní individuální ceny „svého“ turnaje, když nejlepším střelcem kategorie 2017 se stal Jakub Kubín, nejlepším brankářem Jakub Krutský.



V průběhu sezony jsme „slavili“ i mimořadně, když tým FK Brandýsek získal na jaře 2024 dotaci ze Středočeského kraje 82 tisíc Kč na materiální zabezpečení mládežnických oddílů. Dotace bude použita na zakoupení nových dresů všem oddílům od přípravky po dorost. Také jsme byli potěšeni oplocením areálu ze strany krajské silnice, které proběhlo od OÚ Brandýsek. Po konci sezony se dočkala také travnatá část areálu své rekvilivace v podobě kompletního pískování jak hlavního, tak tréninkového hřiště. Na obou plochách bylo postupně rozloženo 40 tun písku.

Pavel Kubín

ZAČÁTEK LÉTA 2024 V BRANDÝSKU



Začátek léta přináší každoročně z naší strany zvýšené fotografické úsilí ve snaze zaznamenat vše zajímavé, co se může na obloze vyskytnout. Nejinak tomu bylo letos a rozhodně jsme se nenudili. Než ale přejdeme k samotným fotografickým úlovkům, tak se opět podíváme na nějaké změřené hodnoty a porovnáme je s předchozími obdobími.

Teplotně byl květen s průměrnou hodnotou 15,8 °C druhý nejteplejší po květnu 2022, kdy jsme změřili 16 °C. Navzdory tomu jsme ale nezaznamenali ani jeden letní den (max. teplota nad 25 °C). Červen byl s průměrnou teplotou 18,8 °C ve srovnání s předchozími lety spíše chladnější a situaci se snažil zachránit až konec měsíce, kdy jsme se dočkali vyloženě letních teplot a dva dny dosáhly tropických hodnot (max. teplota 30 °C a více). Zároveň jsme v červnu zaznamenali 10 letních dnů.

Co se srážek týče, tak to nebylo vyloženě špatné. V květnu jsme zaznamenali rekordní množství srážek – 94,2 mm, v červnu necelých 50 mm a v době

psaní článku, přibližně v půlce července, jsme na 46 mm. Jen by bylo lepší, kdyby byly srážky časově vyváženější. Jednou víc zaprší z nějaké přeháňky nebo bouřky a pak je třeba týden nebo 14 dní bez kapky deště.

Poslední měřenou zajímavostí je červnová rekordně nízká doba slunečního svitu – pouze 169 hodin za celý měsíc, což je suverénně nejméně a je to i méně než třeba letos v březnu, přestože délka dne je tou dobou přibližně o 4 hodiny kratší.

A teď přejdeme k našim fotografickým úlovkům a obecně zajímavostem na obloze ve sledovaném období.




Jak už jsme zmiňovali v předchozích vydáních KIZOBU, tak se blíží vrchol slunečního maxima, což znamená vyšší počet erupcí na Slunci a s tím spojené polární záře. 3. května jsme měli možnost pouze fotograficky zaznamenat velmi slabou polární záři, ale to byla jen taková „ochutnávka“ toho, co mělo přijít o pár dní později. 8. 5. nastalo na Slunci několik po sobě jdoucích silných erupcí, které všechny vyvrhly oblaky koronární hmoty přímo proti Zemi. Ihned nám bylo jasné, že by to mohlo znamenat, že bude vidět polární záře, ale co nastalo, to nakonec předčilo všechna naše očekávání. Předpověď dopadu prvních částic byla odhadnuta na 10. 5. s tím, že celá událost může trvat poměrně dlouho. Jakmile družice a další přístroje zaznamenaly příchod nabitého oblaku, věděli jsme, že máme pár desítek minut čas, než se to projeví na Zemi. Ihned se soumrakem jsme vyrazili na vytipovanou lokalitu a jakmile jsme dorazili, už začínala být polární záře vidět. Nakonec se ukázalo, že byla vidět v různých intenzitách úplně celou noc – od soumraku do svítání, což je v našich končinách skutečně nevídané. Zároveň byly během noci 3 vrcholy, kdy záře svítila opravdu mimořádně. První 2 jsme viděli a fotili, třetí jsme už zaspali, když jsme ve 3 ráno padli do postelí vyčerpaním.

Další tradiční záležitostí začátku léta je výskyt nočních svítících oblaků. Zatím jsme jejich výskyt letos zaznamenali 10x, přičemž nejvýraznější byly při soumracích 13., 23. a 28. června a poté večer 8. a ráno 9. července.

Nebylo by to léto, abychom nepozorovali bouřky. Zatím jsme zaznamenali 8 bouřek v těsné blízkosti naší obce. Jedna taková nám pak 27. června vyhodila úderem blesku na dlouhých 5 hodin proud v celé obci. Další bouřky s blesky v těsné blízkosti jsme pozorovali a fotografovali 27. května, 26. června a 10. července.



LOUČENÍ S PRÁZDNINAMI



31.8.2024

Brandýsek „NA VODÁRNĚ“

15:00 – 20:00

VÍCE INFORMACÍ BUDE POZDĚJI NA PLAKÁTU
TĚŠÍME SE NA MALÉ I VELKÉ :)

Žádost o uveřejnění sdělení v KIZOB

Reakce na květnové slovo starostky

S tím, že v obecním tisku mají být uváděny objektivní a vyvážené informace, nám členům POKROKU nezbývá opět než reagovat na uvedené slovo starostky v květnovém KIZOB. Paní starostka se zde rozepisuje o probíhajících kontrolách na obecním úřadě, spolu s podanými žádostmi podle informačního zákona (dále jen žádost „106“). K probíhajícím kontrolám není co dodat. Je to situace, kterou lze za současného stavu vedení obce očekávat. Akce vyvolává reakci, a pokud občané mají potřebu nechat činnost úřadu prověřit, pak je to jejich právo. Vždyť zastupitelé včetně paní starostky jsou volení zástupci občanů a jsou tu pro ně. Pokud se týká žádostí „106“ pak je nutné pouze konstatovat, že pokud by všechny informace byly transparentně zveřejňovány na webu obce, pak by nebyly žádosti „106“ podávány. Informace a dokumenty jsou na webu obce zveřejněny většinou až po podání žádosti „106“. Není tedy pravda, že jsou dostupné, to by pak podle zákona stačilo do 7 dnů poskytnout odkaz na web. Do podání „106“ nic nedohledáte. Takže naše doporučení je: zveřejňujte včas a správně, a ušetříte čas jak sobě tak i nám a občanům, kteří jsou nuceni si žádost „106“ podat.

Další část se týká opět našeho oběžníku KROK. Pokud nejsou objektivní a vyvážené informace uváděny v KIZOB, nezbývá nám jiná cesta než informovat občany touto cestou. Chápeme, že je to pro paní starostku nepříjemné, protože mnoho věcí, které jsou současným vedením obce nějakým způsobem prezentovány občanům, uvádíme na pravou míru. Zavázali jsme se slibem, že svou činnost zastupitele budeme konat svědomitě ku prospěchu občanů. To děláme, jak nejlépe to umíme, čehož součástí je i vydávání KROKu.

Navíc, pokud někoho tento oběžník stresuje, čímž se těmto občanům omlouváme, mají možnost nás kontaktovat a nejasnosti s námi probrat, nebo prostě KROK nečíst. Stejně tak víme o mnohých lidech, které stresuje současný KIZOB, a ze stejného důvodu ho nečtou.

Jako poslední nám nezbývá než se vyjádřit k „blbě náladě“, kterou paní starostka zmiňuje. Ano, jsme si této situace vědomi a je nám to líto. Ale čím je to vina? My za POKROK jsme několikrát podali ruku ke smíru, mnohokrát nabídli pomoc. Ale to není pro současné vedení obce žádoucí. Naše „nezapojení“ jim vyhovuje a můžeme se ptát proč. Důsledkem toho je i to, že ať na zastupitelstvo obce předložíme jakékoliv usnesení, jakýkoliv materiál, víme již dopředu, že nebude schválen, protože je podán námi, POKROKem. Pak se opět ptejme, čím je to vina, že je v obci „blbá nálada“? Kde není ochota ke spolupráci, tam nic nezmůžeme.

Také děkujeme všem 9 zastupitelům, kteří se rozhodli přiložit ruku k dílu, za obětavou a poctivou práci bez vedlejších úmyslů (formulace paní starostky). Jenom si připomeňme, že jejich práce stojí obec 216 tisíc Kč měsíčně.

Na citát o dobru a zlu Květy Fialové odpovíme citátem Buddha: „Dělej dobro, a dobro se ti vrátí.“

Zateplení? S dotací NZÚ light pro důchodce nyní **ZDARMA!**



www.ekoizolace.cz



nová

zelená

úsporám

light

Foukaná izolace je ideální řešení zateplení pro starší rodinné domy i novostavby. Díky jejím vlastnostem a způsobu aplikace dokážeme zateplit všechny druhy konstrukcí, včetně špatně přístupných dutin, stropů, podlah a podobně. Výsledkem je efektivní zateplení hotové za pár hodin, bez tepelných mostů, bez zbytečného nepořádku a velkých stavebních zásahů.

www.ekoizolace.cz

info@ekoizolace.cz

731 640 466



INTERNET

od **249,-** měsíčně



- ✓ Rychlost až **1000 Mbit/s**
- ✓ Instalace od **1,-**
- ✓ Možnost internetové **TV**

Internet prvních 6 měsíců za 249,- měsíčně, poté ceníková cena vybraného tarifu, více info a podmínky na www.klfree.com

800 553 733

helpdesk@klfree.com

Jsmo v situaci, kdy každý z nás chce být informovaný o nejaktuálnějších zprávách z naší obce. Už nějaký čas máme možnost používat mobilní aplikaci V OBRAZE, která Vám umožňuje dostávat novinky a zprávy z obce přímo do svého mobilního telefonu. Aplikace Vás upozorní na nové vložené zprávy. Stačí si stáhnout aplikaci podle postupu, který najdete na našich obecních stránkách. Mobilní aplikace V OBRAZE je pro všechny občany zcela zdarma.

Aplikaci si stáhnete
snadno pomocí
QR kódu nebo na

www.brandyseck.cz



INFORMACE - pošta Brandýsek

Tel: 954 227 341

PO: 11:00 - 12:00 13:00 - 18:00 hod.

ÚT: 8:00 - 12:00 13:00 - 15:00 hod.

ST: 11:00 - 12:00 13:00 - 18:00 hod.

ČT: 8:00 - 12:00 13:00 - 15:00 hod.

PÁ: 8:00 - 12:00 13:00 - 15:00 hod.

INFORMACE - obecní úřad

Obecní úřad Brandýsek

Tel.: 312 283 701

PO: 7:00 - 11:00 12:00 - 17:00 hod.

ST: 7:00 - 11:00 12:00 - 18:00 hod.

HASIČI Brandýsek

Tel.: 721 955 381

E-mail: jsdhbrandyseck@seznam.cz

TIRÁŽ

KIZOB - časopis občanů Brandýska a Olšan • občasník | ročník 24 | číslo 4 | vychází 31.7.2024 | další vydání září 2024
Vydává: obec Brandýsek • Adresa: Slánská 62, 273 41 Brandýsek • IČO: 00234168 • Registrace: MK ČR č.e. E 10346
• Telefon: 312 283 701 • E-mail: redakce.kizob@seznam.cz • Inzerce: 312 283 701 | info@brandyseck.cz
• Redakční rada: David Korecký, Lucie Nejedlá, Doris Nováková • Šéfredaktor: David Korecký
• Korektura: Mgr. Kamila Mertlová, David Korecký • Grafika: David Korecký
• Náklad: 850ks • Neprodejné